
De Vriendenband

Inhoudsopgave

pagina

68e jaargang nummer 6, 2019

Van de voorzitter	1
Van het secretariaat	2
Advertentie YALP + Praktijk Energiek	3
Verslag After Party ALV 2019.....	4
Toespraak van Wilfried Walter van de Deutsche Freunde	7
De Nederlandse wereldrecords (1).....	8
Ontmoeting op Papendal.	14
Advertentie Herzog Medical	15
Een atletische carrière.....	16
Advertentie BK Ingenieurs	19
Recordoogst van Global Sports Communication in Doha.....	20
Voor het voetlicht: Joop Keizer.....	22
Vrienden Jeugdfonds op de voet gevolgd	28
Advertentie Jamin Sports.....	33
Harrison Dillard, de evenknie van Fanny Blankers-Koen, overleden	34
Advertenties Risk en Sport + Run2Forty2	35
Onze jarigen	36
Sonnet voor een jarige sporter	37
Bijzondere jarige: Jos Hermens.....	38
Advertentie Global Sports Communication	39
Kerst- en Nieuwjaarswens 2020.....	40

**Kopij Vriendenband februari 2010
Graag vóór 20 januari 2020
aan de redactie:
Piet Wijker
De Uitkijkklaan 12, 1974 XP IJmuiden
pietwijker@gmail.com
tel.: (0255) 513 700 / (06) 202 19 316**

Van de voorzitter

Beste Vrienden,

We ‘lopen’ tegen het einde van 2019 en mogen terugkijken op een mooi atletiekjaar. De beleving hiervan zal voor ieder van ons verschillend zijn. Als nog steeds actieve sporter of anderszins betrokken in een groep sporters met een sterk sociaal karakter. Is het niet een voorrecht om dit in goede gezondheid te mogen (blijven) doen? Maar staan we wel voldoende stil bij de mensen die dit om wat voor reden ook niet meer is gegeven? Het is zo maar een overweging...

Maar welhaast zeker genoten we als supporter of geïnteresseerde toeschouwer van de prestaties van onze atleten tijdens de diverse WK's en EK's Atletiek. Persoonlijk betrek ik daarbij ook de prestaties van de atleten tijdens de WK Para Atletiek in Dubai. Negen dagen atletiekspektakel in een relatieve anonimiteit resulteerden in twee wereldkampioenen en in totaal acht medailles voor het Nederlandse team. Ik mag hopen dat zij de aandacht kregen die zij verdienen tijdens de diverse sportgala's bij de afsluiting van dit sportjaar.

In de afsluitende Vriendenbijeenkomst na een geslaagde ALV bij het jubilerende Rotterdam Atletiek kregen we een demonstratie van enkele racerunners. Aan den lijve mochten we ervaren hoe lastig het is om met zo'n 'racefiets' in gezwinde snelheid door de bocht te zwieren. Dat dreigde nog bijna mis te gaan. Nogmaals dank aan Rotterdam Atletiek voor de genoten gastvrijheid op Nenijs.

Het deed goed voormalig Olympisch atlete Marjan Olyslager hier achter de bar te zien acteren, om daarna met evenveel charme de Gouden Pluim aan Femke Bol te overhandigen. De Gouden Tip liet ze wijselijk bij Femke zelf. Die komt er wel!

Een atletiekjaar dat voor onze hoofdredacteur van De Vriendenband Piet Wijker natuurlijk niet meer stuk kan. In betrekkelijke anonimiteit was zijn nominatie voor de Vrienden Trofee voorbereid en zijn verrassing was er niet minder om. Dat gold natuurlijk ook voor Paul van Gool, die uit handen van bestuurslid Hans Slager het lidmaatschap van verdienste van de Atletiekunie in ontvangst mocht nemen. Een welgemeend chapeau voor hun inzet is voor beiden op zijn plaats. Dat werd nog maar weer eens bevestigd bij een bezoek onlangs aan de Stichting Atletiekerfgoed op Papendal, waar met heel veel inzet en toewijding de historie van de atletieksport wordt bewaard. Netjes gerubriceerd en gedocumenteerd op een wijze waar de vluchtige, digitale, wereld van vandaag nog een voorbeeld aan kan nemen. Hulde aan de 'handjes' die hieraan vorm weten te geven.

Om af te sluiten met een bedankje aan een ieder voor het leggen van de verbinding tussen historie, heden en toekomst van de atletiek.

Samen op weg naar een mooi Olympisch 2020. Die jas past ons prima!

Ik wens u graag fijne kerstdagen en een plezierige jaarwisseling.

Rien van Haperen, voorzitter

Van het secretariaat

Adres secretariaat:

Jaap van Amsterdam, Irenestraat 74, 2161 PZ Lisse,

Tel.: 0252 418414 of 06 29288128,

E-mail: secretaris@vriendenvandeknau.nl.

Website: <http://www.vriendenvandeknau.nl>.

Mocht iemand bezwaar hebben dat zijn gegevens via de Nieuwbrief aan de leden gecommuniceerd worden of anderszins, laat dit dan even weten via ons mailadres. Wij zullen je mailadres dan uit ons bestand halen.

Daarnaast gaan wij ervan uit dat foto's op de website gewoon gepubliceerd kunnen worden, als ook gegevens via De Vriendenband. Mocht je op welke wijze dan ook hiertegen bezwaar maken, laat dit dan ook aan ons weten.

Nieuwe leden

- Hans Slager, M. Hobbemalaan 7, 3062 SK Rotterdam
- Marius Veenker, L.Paulingweg 7, 3069 NM Rotterdam
- Peter Konijnenburg, Esdoornlaan 14, 5263 GE Vught
- Ger van der Made, POB530061, Orlando Florida 32853, USA

Ledeninformatie (blijde gebeurtenissen, ziekte e.d.)

- Helaas gaat het met Els Vader niet goed. Haar ziekte ontwikkelt zich niet zoals gewenst. Wij wensen Els en Haico heel veel sterkte toe.
- René van der Zee heeft op 9 oktober een zwaar hartinfarct gehad, waarvan hij nu herstellende is. Wij wensen René veel sterkte.
- Jan en Marja Bak waren op 16 november 20 jaar getrouwd. Dat vierden zij in Sydney, Australië, waar zij op vakantie waren. Van harte gefeliciteerd, Marja en Jan!

Tevens grepen zij de gelegenheid aan om hun dochter en kleinzoon te bezoeken. Negen jaar geleden waren ze daar voor het laatst geweest.

Marja en Jan Bak: Dinner for two in The Bunker Cafe Bar Springwood, Sydney. (bron: Facebook)

Wij zijn nog op zoek naar een lid dat ons kan ondersteunen door de website in beheer te nemen en eventuele mutaties te verzorgen. Ook de upgradings en actualisering zou zeer welkom zijn. Enige IT kennis is wel vereist. Aanmelden via het secretariaat.

Als iedereen regelmatig zou bewegen zouden we ons **fitter**, gezonder en mentaal beter voelen. Dat geldt zeker ook voor **65-plussers**.

Yalp en Olga Commandeur zorgen samen dat senioren op een leuke manier in beweging komen. Dit doen zij op een speciale manier. Met een beweegtoestel voor ouderen. Olga Commandeur verzorgt bij iedere Yalp locatie in Nederland **advies en ondersteuning**.

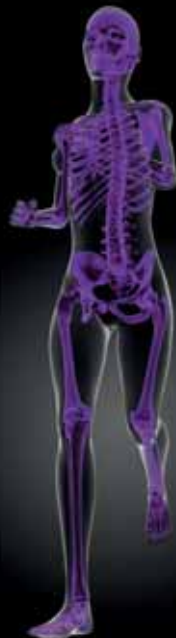
www.yalp.nl/oudereninbeweging
T. 0547 - 289 410 E. info@yalp.nl

**Ouderen
inbeweging**

samen op een Olga Commandeur plein

Meer sporten en nieuwe mensen ontmoeten.
Samen bewegen op een Olga Commandeur Plein.

YALP | Nieuwmarktspraten 12 | 7472 DE Goor | T. 0547 289 410 | F. 0547 289 411
info@yalp.nl | www.yalp.nl | Twitter: @YalpLetsPlay

Vegatest

Met de VEGATEST- methode kunnen uitspraken worden gedaan over zwakke organen, belasting door pesticiden of insecticiden, een gebrek aan bepaalde stoffen, aanwezige parasieten, vergiftiging met zware metalen overgevoeligheid voor bepaalde levensmiddelen en allergische reacties.

Vegacheck

Met behulp van de Vegacheck wordt van verschillende gebieden in het lichaam de reactie op prikkels gemeten. Wanneer het lichaam te sterk of te zwak op een prikkel reageert, is er sprake van een storing in het lichaam die ziekteverschijnselen oproept of kan gaan oproepen.

Quantumfysica

In 60 seconden meten welke tekorten er zijn.

072-5156782 • www.marjabak.nl
marja.bak@gmail.com

BEELDGEBASEERDE HETEROLOGIE
ENERGIEK

**VERENIGING
VRIENDEN van de ATLETIEK**
Opgericht 26 mei 1951

After Party op de ALV van 26 oktober 2019 te Rotterdam

Dit jaar werd gekozen voor een ALV met een Vrienden bijeenkomst (voorheen After Party) bij Rotterdam Atletiek ter gelegenheid van hun 100-jarig bestaan.

Na een rustige algemene ledenvergadering was het tijd om gezellig met elkaar van gedachten te wisselen, werd er een heerlijke lunch van verschillende gangen door RA bereid en vonden de uitreikingen van de Gouden Pluim en Vriendentrofee plaats.

Alles weer voorbereid en begeleid door Wim van der Krogt, die veel werk heeft verzet om deze dag op een informatieve en gezellige wijze in te vullen.

Paul van Gool Lid van Verdienste Atletiekunie

De bijeenkomst werd begonnen door bondsbestuurder Hans Slager, die speciaal het woord richtte tot Paul van Gool.

Hij memoreert dat Paul als echtgenoot van Wilma van de Berg in de atletiek is geraakt, maar ook zelf actief was als lid van Metro. Hij heeft zich onder meer zeer betrokken getoond bij de historie van de atletiek en heeft de website van de Nederlandse Atletiekhistorici in het leven geroepen. Hij heeft ertoe bijgedragen dat een grote verzameling boeken, atletiektijdschriften, memorabilia, archiefstukken en artikelen verzameld werd in een bibliotheek en depot op Papendal. Vanwege de toegenomen waarde van de verzameling nam Paul het initiatief tot het oprichten van de Stichting

Paul van Gool ontvangt van Hans Slager de speld van Lid van Verdienste van de AU. (foto's Marianne PISO)

Atletiekerfgoed, gesteund door de Atletiekunie en de vereniging Vrienden van de K.N.A.U., nu geheten de vereniging Vrienden van de Atletiek. Paul werd

vanwege zijn onafhankelijke positie de eerste voorzitter van de Stichting. Hij was instrumentaal in het vormgeven en digitaliseren van het erfgoed.

De stichting is belangrijk voor de historie van de atletiek.

De laatste tijd hield hij zich bezig met het verzamelen van materiaal voor en het schrijven van een biografie van de ‘tegendraadse visionair’ Adriaan Paulen.

Voor al deze verdiensten wordt Paul benoemd tot Lid van Verdienste van de Atletiekunie. Hij krijgt, onder luid applaus van de zaal, de bijbehorende speld uitgereikt en een oorkonde.

100 jaar historie Rotterdam Atletiek

Wim van der Krogt neemt hierna de leiding over en na een eerste aperitief is het Adri van den Berge, die ons meeneemt in de activiteiten van de jubileumcommissie van RA. Hij meldt dat er een zeer mooi en overzichtelijk jubileumboek verschenen is, waarin precies alle fusieprocessen beschreven staan. In de 100 jaar zijn ook vele anekdotes te vinden die in het boek terugkomen. Natuurlijk met de vele nationale en internationale toppers van RA. Denk aan Nelli Cooman, Churandy Martina en nog velen meer.

Vervolgens is het de beurt aan Wilfried Walter (Deutsche Freunden), die een kort dankwoord spreekt en ingaat op de stand van zaken van het Europese Platform voor Atletiek Supporters, waarvan de Vrienden ook lid zijn. Hij neemt ons mee in de inspanningen om dit te doen uitgroeien, met bijvoorbeeld de Franse supportersvereniging in 2020 tijdens de EK Parijs en naar de Olympische Spelen van 2024 in Parijs. Maar ook vertelt hij van de pogingen om de Poolse vereniging erbij te betrekken, welke echter voorlopig gestrand zijn. (zie voor een uitgebreider verslag van de toespraak van Wilfried Walter pag. 7)

Dubbelinterview met Femke Bol en Marjan Olyslager

Daarna wordt er, voorafgaand aan de uitreiking van de Gouden Pluim, door Wim een dubbelinterview afgenomen met oud-recordhoudster op de 100m horden Marjan Olyslager en de nieuwe jeugdrecordhoudster op de 400m horden Femke Bol. Samen al goed voor zo’n 17 titels, wordt dit een geanimeerd gesprek, waarbij vele malen het vergelijk getrokken wordt tussen toe en nu voor wat betreft de trainingsactiviteiten, omstandigheden en ambities. Natuurlijk wordt ook gevraagd naar de adviezen van Marjan aan Femke, maar daar gaat Marjan niet op in, omdat volgens haar Femke heel goed weet waarmee ze bezig is.

Femke is dit jaar enorm gegroeid en tot haar eigen verbazing stond zij dit jaar al op de WK in Doha op de 400m horden en de 4x400m estafette. Oorspronkelijk was zij een 400m loopster die voor de afwisseling wat horden ging lopen, maar al snel ontdekte dat daar haar grootste kansen lagen.

Femke Bol en Marjan Olyslager.

Dit jaar zette zij met 55,94 sec in juni in Geneve een onvergetelijke race neer. Dit bezorgde haar haar eerste WK-limiet. Het was pas de derde hordenrace voor de 19-jarige Femke. Daarna won zij goud bij de EK Junioren. In Doha verbaasde Femke iedereen door met 55,32 sec rechtstreeks een ticket voor de OS in Tokio te veroveren en ook gelijk het nationale jeugdrecord te verbeteren. Wij verwachten nog vele mooie dingen van Femke te zullen zien.

Hierna is het Marjan die Femke de Gouden Pluim uitreikt namens de Vereniging Vrienden van de Atletiek.

Uitreiking Vriendentrofee

Na wederom een lunchgang was het de taak van de voorzitter om bekend te maken, dat de Vriendentrofee dit jaar wordt uitgereikt aan Piet Wijker.

Rien van Haperen overhandigt
Piet Wijker de Vriendentrofee.

De voorzitter memoreert, dat Piet al ruim 9 jaar onze vaste redacteur is van De Vriendenband. Piet is loyaal, integer en ook constructief meedenkend over de rol van de Vrienden in de toekomst. Maar dat is niet alles. Piet heeft ook enorm veel input geleverd aan Wikipedia over nationale en internationale atleten. En ook buitenlandse profielen worden regelmatig door Piet aangevuld. Piet was 33 jaar als medewerker verbonden aan de Atletiekwereld, het blad van de KNAU en heeft in al die jaren vele atleten geïnterviewd. Kwalitatief hoogwaardig. Dat zien we ook terug in De Vriendenband. Voor al dat werk binnen de Vrienden wordt Piet onderscheiden met de Vriendentrofee. Piet is verrast en neemt de felicitaties graag in ontvangst.

Na de lunch was er ten slotte een demonstratie van race runners, die lieten zien hoe veel plezier ook gehandicapt, of desnoods valide sporters op hoge leeftijd die niet mobiel meer zijn, kunnen hebben. RA heeft een grote groep race runners en is bereid anderen ook te helpen zo'n groep op te richten, als zij dat willen. Dit was een einde van een volle Vrienden bijeenkomst die veel genoeg gaf aan de aanwezigen. Hopelijk

komen er volgend jaar meer leden eens een kijkje nemen en nieuwe contacten leggen.

Dank aan RA voor de gastvrijheid.

Jaap van Amsterdam

Toespraak van Wilfried Walter van de Deutsche Freunde

Tijdens de ALV in Rotterdam werd namens de Duitse Vrienden het woord gevoerd door Wilfried Walter. Hij bracht de groeten over van voorzitter Roland Frey en van Hans Schulz.

Wilfried Walter tijdens zijn toespraak.
(foto Marianne Piso)

Wilfried behartigt de internationale contacten en de daarbij horende supporters organisaties.

Hij keek even terug naar de wereldkampioenschappen in Doha die onder extreme omstandigheden werden gehouden. Des te hoger schatte hij de prestaties van Sifan Hassan in, met 2 gouden medailles en een Europees record op de 1500 meter. De Vrienden van de Atletiek en de Freunde der Leichtathletik onderhouden een langjarige vriendschap en ze vormen samen met de Engelse Athletics Supporters Club de as van het Europese Supporters Platform (ESP). In de afgelopen jaren, na de Europese kampioenschappen in Amsterdam, kwam het tot een verdieping van de kontakten, welke een voorlopig hoogtepunt bereikten in de “meet and greet” activiteiten in Berlijn en Glasgow.

Voor de Europese Team Kampioenschappen en na de Europese Indoor Kampioenschappen werd een poging gedaan ook de Poolse atletiekvrienden tot een partnerschap te bewegen. Deze actie leidde niet tot succes. Met de Fransen zijn we echter op de goede weg. Zo is er een Meet & Greet en een ontmoeting van de supporterclubs en de EAA gepland voor Parijs 2020.

In Nederland hebben we nu te maken met twee organisaties die de fans vertegenwoordigen. De “Dutch Athletics Fans” zijn vanwege het grote aantal fan-reizen ook toegelaten tot de ESP.

Wilfried Walter zegt dat het dienstig en belangrijk is dat de Vrienden bij de komende ESP vergaderingen vertegenwoordigd zijn, opdat niet de indruk gewekt kan worden dat de DAF alle Nederlandse atletiekfans vertegenwoordigt.

Wilfried wenst ons een goede ALV toe en onze atleten een goed herstel en een veelbelovende start voor het komende Olympisch jaar en sluit af met een dank voor de aandacht.

Chris van der Meulen

PS
Rien van Haperen heeft naar aanleiding van de oproep van Wilfried direct te kennen gegeven, dat hij bij de volgende vergaderingen van het European Supporters Platform aanwezig zal zijn.

De Nederlandse wereldrecords (1)

De vooroorlogse generatie

Toen Sifan Hassan op 12 juli van dit jaar tijdens de Diamond League meeting in Monaco het wereldrecord op de Engelse mijl verbeterde, overbrugde zij daarmee een periode van bijna twaalf jaar. In oktober 2007 was het namelijk de laatste keer geweest dat een Nederlandse atlete ons land op de kaart had gezet op de lijst met wereldrecords; Lornah Kiplagat, om precies te zijn. Voldoende aanleiding om alle atleten met een Nederlandse nationaliteit die ooit een wereldrecord hebben geëvenaard of verbeterd, hier eens de revue te laten passeren. Dat wordt een heel verhaal, verdeeld over enkele Vriendenbanden. Ga er dus maar 'ns even goed voor zitten.

De estafetteploeg op de Olympische Spelen van 1924 in Parijs: vlnr. Jaap Boot, Harry Broos, Jan de Vries en Rinus van den Berge. (foto's archief Atletiekerfgoed)

Hjertberg flink getraind. Ook toen al besepte men, dat veel van het tekort aan individuele snelheid op een 4 x 100 m estafette kon worden gecompenseerd met een optimale wisseltechniek.

Wereldrecord van één dag

Reeds in de voorrondes bleek hoe juist deze opvatting was. Want nadat de Britten in de eerste serie al direct waren begonnen met het bijstellen van het wereldrecord door 42,0 sec. te laten noteren, evenaarde het Nederlandse viertal deze tijd in de derde serie. Waarna de Amerikanen er in de zesde en laatste serie alweer 41,2 van maakten.

In de finale ging het vervolgens nog een tandje harder. De ploeg van de Verenigde Staten won in 41,0, Duitsland werd tweede in 41,2 en Nederland derde in 41,8. Het was de

---

allereerste Olympische atletiekmedaille voor Nederland. Bovendien werden Boot, Broos, De Vries en Van den Berge de eerste Nederlandse wereldrecordhouders. Die eer werd hen een dag lang gegund, een mazzeltje, want Amerika had het niet nodig gevonden om de 41,2 uit de serie als record aan te vragen. Een dag later was er in de finale immers alweer 41,0 gelopen.

Eerste wereldrecord op de Bislett-baan

Adriaan Paulen nam ook deel aan die Spelen in Parijs. Hij was op de 400 en de 800 m beide keren in de halve finale gestrand en was dus zeker niet de snelste in dit metier. Nauwelijks twee weken later was hij dat op de 500 m echter wel. Na eerst in Frankfurt een 500 m te hebben gelopen in 65 sec., werd hij door de Noor Charles Hoff uitgenodigd om in het in 1922 geopende Bislett Stadion in Oslo deel te nemen aan de driedaagse jubileumwedstrijden van de Torstaug Sportsclub. Overigens waren er van de acht uitgenodigde buitenlandse Olympische deelnemers maar drie komen opdagen. Het evenement dreigde dus als een nachtkaaars uit te gaan. Maar na in rechtstreekse duels met Hoff op de eerste dag een 800 m te hebben gewonnen in 1.50,0, de tweede dag gevolgd door winst op de 400 m in 49,7, snelde Paulen op de laatste dag op de 500 m naar 63,8 sec, een wereldrecord op deze overigens incurante afstand. Met dit Bislett-record, het eerste uit een lange reeks, 'redde' Paulen het evenement, waarvoor hij dan ook de prestatieprijs ontving.

Adriaan Paulen verslaat in het Bislett Stadion Charles Hoff op de 500 m in 63,8, een wereldrecord.

Paulens wereldrecord hield twee jaar stand. In 1938 schrapte de IAAF de 500 m uit de recordboeken.

Record bij verrassing

In 1926 valt zij bij schoolwedstrijden al op, de in 1910 in Nederlands-Indië geboren Lien Gisolf. Ze springt namelijk tot ieders verrassing zo'n centimeter of 30 hoger dan al haar klasgenootjes. "Allemachtig Lien, wat spring jij hoog", roept haar gymlerares vol bewondering uit.

Nadat de Voorburgse zich vervolgens heeft aangemeld bij het Haagse Hygiea, springt zij begin 1928 in haar eerste de beste wedstrijd over 1,465 m, een nationaal record. Het wordt echter niet erkend. Vinden de Nederlandse officials het wellicht te onwaarschijnlijk, dat een 17-jarige debutante gelijk maar een record verbetert? Bij een wedstrijd op 3 juli 1928

---

in Brussel, de tweede in haar leven waar Lien Gisolf aan deelneemt, hebben de officials er hoe dan ook een betere kijk op welk vlees zij in de kuip hebben. Want terwijl Lien denkt over 1,522 m te springen, heeft men de lat stiekem op 1,582 m gelegd. Door de FSFI, de internationale vrouwen atletiekbond, wordt deze prestatie, afgerond op 1,58, erkend als evenaring van het wereldrecord van de Canadese Ethel Catherwood.

Een maand later stelt diezelfde Catherwood orde op zaken en springt op de Olympische Spelen in Amsterdam over 1,595 m. De Canadese voorkomt hiermee, dat de net 18 jaar geworden Lien Gisolf er op de Spelen in eigen huis met het goud vandoor gaat. Die komt nu tot 1,56 m en verovert het zilver, de allereerste atletiekmedaille van een Nederlandse vrouw.

Over 1,60

Het zal altijd wel een punt van discussie blijven wie als eerste de 1,60-grens heeft overschreden. Al in 1924 had immers de Zuid-Afrikaanse Marjorie Clark tijdens de British Empire Games in Londen 1,60 laten noteren, vier jaar later in Sydney opgevolgd door de Britse Dorothy Odam met dezelfde hoogte. Vervolgens sprong Clark in juni 1928 in Londen, in de aanloop naar de Spelen in Amsterdam, opnieuw over 1,60, waarna Catherwood begin juli hetzelfde deed op de Canadese kampioenschappen. Die prestaties haalden de wereldrecordlijst echter allemaal niet.

Dat deed wel de 1,608 van Lien Gisolf op 18 augustus 1929 tijdens de interland Nederland-België in Maastricht. Enkele weken later, op de Nederlandse kampioenschappen, sprong zij die hoogte nogmaals. Officieel is de Nederlandse dus de eerste die de 1,60 haalde.

Lien Gisolf springt in Maastricht over 1,608 m en verbetert het wereldrecord.

Deceptie in LA

De jaren tot aan de volgende Olympische Spelen, die van Los Angeles in 1932, was Lien Gisolf de toonaangevende hoogspringster in ons land en behoorde zij tot de besten ter wereld. Ter onderstreping hiervan sprong zij op 12 juni 1932 in het Olympisch Stadion in Amsterdam tijdens een 'Internationaal Athletiek Concours' 1,623 m, haar derde wereldrecord, afgerond tot 1,62. Het leverde haar een donderend applaus van de talrijk aanwezige toeschouwers op. Plus een ticket voor de Spelen in Los Angeles, waar zij als kanshebster op een tweede medaille naartoe reisde. Maar ja –u herinnert zich het verhaal van Mien Schopman-Klaver in 2016 in onze Vriendenband vast nog wel–, die reis ging per boot en per trein en duurde alles bij elkaar zo'n dag of veertien. Bovendien liep Lien Gisolf tijdens die bootreis bij het doen van wat oefeningen ook nog eens een spierblessure op. Dus toen de Amerikaanse hoogspringsters Jean Shiley en Mildred Didrikson, die geen slopende heenreis hadden hoeven maken, op de Spelen in Los Angeles elkaar naar de

---

wereldrecordhoogte van 1,65 opjoege en ook de Canadese Eva Dawes nog eens over 1,60 sprong, viel Lien Gisolf buiten het podium. Opvallend detail: met haar 1,58 sprong de Nederlandse, ondanks alles, evengoed nog twee centimeter hoger dan haar zilveren sprong van vier jaar eerder in Amsterdam. Na die Spelen verflauwde Lien Gisolfs belangstelling voor de atletieksport en ging zij hockeyen.

Als eerste onder de twaalf

Overigens bevatte de Nederlandse ploeg in 1932 in Los Angeles niet één, maar twee wereldrecordhoudsters. Want naast Lien Gisolf was daar ook Tollien Schuurman. Deze import-Friezin –ze was in het Drentse Zorgvlied geboren, maar groeide op in het Friese Rottevalle, waar haar vader hoofd van een lagere school was– had al in 1930 op 17-jarige leeftijd, net als Lien Gisolf, een wereldrecord geëvenaard. Op de Nederlandse kampioenschappen van dat jaar liep zij de 100 m in 12,0 sec., een tijd die sinds 1928 als wereldrecord op naam stond van de Amerikaanse Betty Robinson en de Canadese Myrtle Cook. Tollien Schuurman zou in onze Vriendenband 86 jaar later door haar vriendin Mien Schopman-Klaver in de vergelijking met Fanny Blankers-Koen en Dafne Schippers worden beschreven als een weliswaar niet zo elegante, maar vooral stoere sprintster.

Die ‘stoere meid’ beschikte echter over een voor die tijd fenomenale, bijna on-Nederlandse snelheid. Zo loopt zij in 1931 11,2 op de 100 yards, een afstand die in die tijd nog redelijk vaak in Nederland werd gelopen. Het is de snelste wereldtijd ooit, maar wordt niet erkend als wereldrecord, omdat de FSFI, de vrouwenbond die het op dat moment bij de vrouwen nog voor het zeggen heeft, alleen wereldrecords op meterafstanden erkent. Een jaar later, tijdens selectiewedstrijden voor de Olympische Spelen in Haarlem op 4 juni 1932, loopt Schuurman de 100 m in haar serie in 11,9 en is dus de eerste vrouw in de wereld die dit presteert. Toch bestaan er twijfels over haar prestatie. Zo schrijft Het Vaderland: *“Hieraan willen wij in verband met het feit dat zij met een vrij sterke wind in den rug liep niet die betekenis hechten die enkelen er nu reeds aan willen geven, zelfs zouden wij het zeer bedenkelijk vinden wanneer men dit record thans reeds officieel ging erkennen, ...”*. Twijfels? Geen nood. Tollien Schuurman loopt die 11,9 een dag later gewoon nog een keer, net als de week erop tijdens datzelfde internationale concours in Amsterdam waar Lien Gisolf haar wereldrecord van 1,62 neerzet. *“Als we ooit kans hebben gehad op een Olympische overwinning op athletisch gebied, dan hebben wij het nu met deze snelle Friezin”*, schrijft het Nieuwsblad van Friesland een dag later.

Tollien Schuurman in actie tijdens wedstrijden in Amsterdam in 1931.

Moederziel alleen

Maar ja, die heenreis, hè. Je zou eigenlijk Dafne Schippers 'ns moeten vragen, wat die van zo'n veertiendaagse boot-/treinreis zou vinden, vlak voor een groot toernooi. Ik denk dat ik het antwoord wel weet. Bovendien was de begeleiding van de vrouwen in Los Angeles gebrekkig. Een trainer zagen zij nauwelijks. Daarbij kwam dat de persoonlijke trainer van Tollien Schuurman, Jan Britstra, enkele dagen voor het vertrek door de K.N.A.U. aan de kant was gezet. "Ik voelde me moederziel alleen", zou ze vele jaren later in een brief aan een Britse atletiekhistoricus verklaren. Het ging dan ook mis op de 100 m, waarop de pas 19 jaar oude sprintster niet eens de finale haalde. Het mag een klein mirakel heten, dat later de 4 x 100 meterploeg met Tollien Schuurman als slotloopster nog vierde wist te worden in dezelfde tijd als de als derde finishende Britse ploeg.

Het verborgen record

Maar goed, ze was nog jong, Tollien Schuurman. Haar kansen zouden nog wel keren, was de gedachte. Zeker met de Spelen van 1936 in het nabije Berlijn in het verschiet. En aanvankelijk geloofde Tollien daar zelf ook in. Ze trainde in 1933 hard, liep de 100 m dat jaar zelfs vier keer in 11,9 sec., waarvan eenmaal in augustus bij een invitatiewedstrijd in het Belgische Schaerbeek. Daar kreeg ze de kans om revanche te nemen op Stanisława Walasiewicz, de Poolse die in Los Angeles in 11,9 de Olympische sprinttitel had ingepikt. Die kans greep ze met beide handen aan. Zowel op de 100 als de 200 m bleef ze Walasiewicz voor, op de 100 m met borstlengte en op de 200 m met één meter verschil in 24,5, zoals alle kranten aanvankelijk berichtten. Het werd later officieel bijgesteld tot 24,6, een verbetering van het Nederlandse record met een hele seconde! Wat niemand toen beseftte was dat hier wederom sprake was van een wereldrecordprestatie. Waarom zou men ook? Het wereldrecord stond immers sinds 1932 op 24,1, door Walasiewicz in Chicago gelopen.

Pas ergens aan het einde van de vorige eeuw realiseerde men zich binnen de IAAF, dat hier sprake was geweest van een enorme blunder. Het record van Walasiewicz was namelijk op een rechte baan gelopen, terwijl het reglement voorschreef, dat een reguliere 200 m in een bocht moest starten. Het wereldrecord werd Tollien Schuurman vervolgens alsnog toegekend. Die is echter in 1994 overleden en heeft deze herziening zelf dus nooit mee mogen maken.

Tollien Schuurmans motivatie veranderde in 1934. Eerst had ze in juli nogmaals 11,9 voor zich laten noteren, maar op de Wereldspelen voor vrouwen in Londen ging het een maand later mis: ze liep tijdens de finale op de 60 m een ernstige spierscheuring op, die haar voor de rest van het seizoen uitschakelde. Intussen was in 1933 in Duitsland Hitler aan de macht gekomen, waardoor de Olympische Spelen in Berlijn in een geheel ander daglicht kwamen te staan. Toen Hitler vervolgens liet weten dat er geen joden aan de Spelen mee zouden mogen doen, was voor de politiek geëngageerde Tollien Schuurman de maat vol: "Ik loop niet voor Hitler en zijn trawanten" was haar standpunt. Daar kon zelfs K.N.A.U.-voorzitter Strengholt, die haar thuis opzocht in een poging om haar over te halen toch mee te doen, niets meer aan veranderen. Het luidde het einde in van de atletiekcarrière van Tollien Schuurman.

Wereldrecord als opwarmertje

Er zat in onze Olympische ploeg voor Los Angeles trouwens nog een derde wereldrecordhouder, alleen toen was hij dat nog niet. Chris Berger, eind jaren twintig overgekomen uit de voetballerij, waarin hij vooral was opgevallen vanwege zijn snelheid, had al in 1930, op zijn 19^e, zijn eerste titels gewonnen op de Open Engelse kampioenschappen (100 yd) en de Nederlandse kampioenschappen (100 en 200 m). Bovendien had hij de nationale records op de 100 yd in 10,7 en de 200 m in 21,1 op zijn naam gezet, een jaar later gevolgd door 10,5 op de 100 m.

In Los Angeles kwam Chris Berger, net als de andere Nederlandse deelnemers, niet uit de verf en sneuvelde hij op beide sprintnummers al in de kwartfinale. Die langdurige, vermoeiende heenreis had ook hem geen goed gedaan.

Chris Berger wint op 26 augustus 1934 in Amsterdam de 100 m. in 10,3 sec. en evenaart het wereldrecord. Tweede van rechts Tinus Osendarp.

Twee jaar later, in 1934, was de in 1911 in Amsterdam geboren Chris Berger echter op zijn best. Bij een laatste conditietest in de aanloop naar de allereerste Europese kampioenschappen die kort daarna in Turijn zouden plaatsvinden, kwam hij op 26 augustus op het Olympiaplein in Amsterdam in het door AV '23 georganiseerde "Athletiek toernooi voor sterren, veteranen en junioren" op de 100 m tot een tijd van 10,3 sec., een evenaring van het wereld-

record van de Canadees Percy Williams, die dit in 1930 had gevestigd. Sindsdien was dat record door een drietal Amerikanen geëvenaard, maar Chris Berger was dus de eerste Europeaan die dit presteerde. Het bleek een prima opwarmertje voor de EK. In Turijn won Chris Berger daarna immers goud op zowel de 100 als de 200 m en veroverde hij ook nog eens brons op de 4 x 100 m estafette. Wereldrecordhouder en eerste Europese kampioen op de 100 m, daar kon je mee thuiskomen.

Op de Spelen van '36 in Berlijn waar hij, in tegenstelling tot Tollien Schuurman, wel aan deelnam, was Berger inmiddels echter over zijn hoogtepunt heen en werd hij overvleugeld door zijn Nederlandse rivalen Wil van Beveren en vooral Tinus Osendarp, die op de 100 m het brons veroverde. Eerder dat jaar was toen het wereldrecord door Jesse Owens al op 10,2 gesteld. Maar het zou tot 1951 duren, voordat Chris Berger zijn Europees record van 10,3 kwijtraakte.

(Volgende keer: De wereldrecords van Fanny Blankers-Koen)

Piet Wijker

Ontmoeting op Papendal

Eind augustus ontving ik een opvallende e-mail. Die luidde als volgt:

Beste Piet Wijker,

Graag zou ik mij even willen voorstellen. Ik ben Jildou Guest. Ik ben 16 jaar en ga komend schooljaar naar 5 havo op de Dalton Den Haag. Vorig schooljaar zijn wij van start gegaan met ons profielwerkstuk. Voor mij was het onderwerp al snel duidelijk, namelijk iets met de atletiek. Ik zit al sinds mijn zesde op atletiek en dit maakt inmiddels een groot deel uit van mijn leven. Samen met mijn docent geschiedenis heb ik dit idee verder uitgewerkt. Ik heb besloten dat ik met wil richten op wat voor invloed de vrouwelijke atleten tijdens de tweede emancipatie golf hebben gehad op de positie van vrouwen in de samenleving. Een van de onderdelen van het profielwerkstuk is het praktische deel. Hiervoor zou ik graag met een succesvolle atlete uit de jaren 60 van gedachte willen wisselen over dit onderwerp. Al vaker had ik gehoord over Wilma van Gool-van den Berg en haar atletiekprestaties. Als ik over haar carrière lees denk ik dat zij over mijn onderwerp interessante dingen te zeggen heeft.

Mijn vraag aan u: ik begrijp dat u hoofdredacteur bent van het blad De Vriendenband, het ledenblad van de Vereniging Vrienden van de Atletiek, waar Wilma van Gool-van den Berg lid van is. Kunt u mij vertellen of ik in contact kan komen met haar? Zou u mij daarmee kunnen of willen helpen? Ik zou daar heel erg dankbaar voor zijn.

Ik hoop van u te horen.

Hartelijke groet,
Jildou Guest

Een opmerkelijke themakeuze voor een profielwerkstuk van zo'n jong meisje, vond ik. Ik stuurde de e-mail dan ook door naar Wilma van Gool, die daarna rechtstreeks contact opnam met Jildou en haar uitnodigde om voor het interview dat zij met haar wilde hebben, naar Papendal te komen.

Begin oktober vond die ontmoeting plaats, waarbij Jildou vergezeld werd door haar moeder, die zelf fotografe van beroep is en van de gelegenheid gebruik maakte om de ontmoeting

Wilma van Gool en Jildou Guest op de atletiekbaan van Papendal. (foto Henriëtte Guest)

tussen haar dochter en Wilma vast te leggen. Zie de bij dit artikel geplaatste foto.

Wilma liet na afloop weten , dat de twee de ontmoeting op Papendal fantastisch hadden gevonden. In het interview waren onderwerpen aan de orde gekomen als de gelijkheid tussen mannen en vrouwen in de sport/atletiek wat betreft training, enz. Ook werd de training zoals die in het verleden plaatsvond vergeleken met die van de huidige toppers. Daarnaast kwamen verschillende andere onderwerpen aan bod.

Jildou Guest, die lid is van Haag Atletiek, heeft haar werkstuk in november inmiddels moeten inleveren. Ondertussen blijkt zij als B-junior al een behoorlijke 400 m in de benen te hebben. Want op de laatste NK Estafettes heeft zij met haar 4 x 400 m estafetteploeg een bronzen medaille behaald.

Piet Wijker

herzog
sport compression prevention & recovery

Plezierig sporten
Hardlopen is goed voor lichaam en geest maar dan liefst zonder vervelende pijnnetjes. Of je nu loopt om fit te blijven of prestaties te leveren, met de Sportcompressiekousen van Herzog blijft hardlopen leuk!

Uit onderzoek blijkt dat
76% van de Herzog-gebruikers minder last heeft van blessures, sneller herstelt en meer plezier in het sporten ervaart.

Voordelen van de Herzog Sportcompressiekousen

- Effectief door relatief hoge compressie en afnemend drukprofiel
- 6 meetpunten verzekeren de voor jou optimale pasvorm
- Die combinatie staat garant voor een doeltreffende werking!

Met de Herzog Sportcompressiekousen blijft sporten leuk!

PRO
COMPRESSION

www.herzogmedical.com

Een atletische carrière

Zomaar wat gedachten bij dit onderwerp.

Vorbereidingsperiode

Goed zijn in wedstrijden vraagt om een gedegen en langdurige voorbereiding.

Vrij naar John Dewey (Amerikaans filosoof, psycholoog en pedagoog):
“Atletiek mag geen voorbereiding op het leven zijn. Atletiek *is* het leven.”

Jong beginnen, met plezier, speels en ontspannen wennen aan een regelmatig trainingsritme, basisvaardigheden verwerven en ontwikkelen. Een trainingsritme dat geleidelijk aan omvangrijker en serieuzer wordt, rekening houdend met lichamelijke ontwikkeling, met belasting en belastbaarheid.

Met die gedachte in het achterhoofd heb ik vroeger geprobeerd ook mijn kinderen er voor te inspireren. Dat leverde op een dag de volgende situatie op:

Mijn zoon ging met zijn pa een rondje lopen terwijl ik nog even op zijn zus wachtte...

Wedstrijdperiode

Sisyphusarbeid vindt niemand leuk. Sisyphus was koning van Korinthe en hield zowel van sluwheid, list als van bedrog. Hij had er groot plezier in de Griekse goden uit te dagen. Uiteindelijk brak hem dat op. De goden bestrafden hem: hij moest een zwaar rotsblok tot het einde der tijden een berg oprollen. Dat was dus geen eenmalige gebeurtenis en elke keer als hij bijna boven was, rolde het blok terug de berghelling af en moest hij weer opnieuw beginnen. Alsmaar door, alsmaar door, ...

Moedeloos makend, onzinnige arbeid, maar Sisyphus mocht niet verzaken. Hij was gedoemd zo zijn leven te slijten. Toch stelde de Franse filosoof uit de vorige eeuw, Albert Camus, dat je wel degelijk zin kunt geven aan een onzinnig leven.

Inderdaad, vergelijkingen gaan nooit echt op, maar de atleet die de top NIET haalt, desondanks blijft volhouden, ijverig traint en steeds weer naar een wedstrijd gaat om zich te meten met de concurrentie, ... is dat ook geen Sisyphusarbeid? Nee, want het mooie van atletiek, van elke individuele tak van sport is, dat je je steeds kunt blijven optrekken aan een ander die net iets beter presteert dan jij, maar die je inspireert om zo lang door te gaan, tot jij een keer wint. Als je dichterbij komt dan de vorige wedstrijd; zelfs als je laatste wordt, maar je beste persoonlijke prestatie in die wedstrijd verbetert, ga je toch met een heel tevreden gevoel naar huis.

Voor ieder mens ligt ergens de grens van zijn of haar maximale prestatieniveau en dat zo goed mogelijk benaderen of zelfs bereiken, is een fantastisch doel dat voor iedereen openstaat.

(De ladder naar de absolute top is immers voor de meesten een huishoudtrapje...)

Camus: “Sisyphus bestrijdt het rotsblok en stelt daarbij zelfs vast dat hij sterker is! Want opnieuw heeft hij dit ding weer -bijna- boven gekregen, ook al haalde hij dan niet helemaal de top.” Het rotsblok is voor hem een tegenstander, gelijkwaardig aan de menselijke concurrent van ons.

Na een wedstrijd

Je hebt een belangrijke wedstrijd overtuigend gewonnen, ook nog met een dik persoonlijk record. Je loopt in een hosanna-stemming het terrein af. Dan zie je plots je voormalige zakenpartner aankomen door wiens overduidelijke schuld jullie gezamenlijke bedrijf vorig jaar failliet is gegaan. De strijd wie het meest financieel moet bloeden, is nog bij lange na niet beslist. Juridische procedures kunnen, zeker voor je gevoel, eindeloos duren. Gelukkig heb je je sport want anders zou je misschien wel gek worden van alle gedoe.

Maar: wég is het geluksgevoel! Van de ene op de andere seconde ben je een ander mens! Jouw zelf past zich onmiddellijk aan een nieuwe omstandigheid aan, jouw zelf blijkt dus veelzijdiger dan je in een rustige, ontspannen periode vermoedt. De oude Grieken wisten het al: in elke nieuwe situatie heb je als het ware een ander masker voor. In hun toneelstukken deden de acteurs dat ook écht om zo beter het karakter van degene die ze speelden, uit te drukken.

Einde van de wedstrijdperiode

De Nederlandse schilder Karel Appel kennen wij niet alleen van zijn werk, maar ook van de uitspraak: “Ik klieder maar wat aan!” De praktijk leerde anders en zo heeft hij ook eens gezegd dat hij soms niet wist wanneer een schilderij waar hij aan bezig was, af was. In zo’n geval stopte hij, ging er rustig voor zitten en keek er naar. “Ik ga het schilderij dan afkijken” zei hij daarover. Om dat juiste moment daarvoor vast te stellen, was bij zijn manier van werken lang niet altijd even gemakkelijk.

Voor ons was / is het over het algemeen slecht mogelijk om ook zo te kijken of een actieve carrière al dan niet beëindigd moe(s)t worden. Er zijn voorbeelden genoeg te vinden waaruit blijkt hoe moeilijk het soms is om het juiste moment daarvoor te bepalen. Maar al te vaak zijn factoren als: niet meer geselecteerd worden voor..., blessures, en dergelijke, doorslaggevend. Zulke ‘externe’ factoren zijn nog al eens bepalender gebleken dan de bewuste keuze ...

Na de carrière

Een bekend atleet uit vroeger jaren, kreeg in zijn tijd geen geldelijke beloning voor zijn prestaties, maar hij won vele prijzen in natura. De enkele kunstvoorwerpen die hij zo wist te verzamelen, waren hem het liefst. Intussen, oud en ziek, in de wetenschap dat zijn laatste dagen aangebroken waren, vroeg hij zijn kinderen die collectie bijeen te houden. Zij vonden de verzameling maar niks, maar een van hen had medelijden met pa en zegde het toe. Desondanks kiepert deze nazaat het meeste kort na het overlijden in de vuilnisbak en de écht waardevolle kunstzinnige voorwerpen komen in het veilinghuis terecht. Kennelijk nooit gehoord van filosoof Immanuel Kant, die in de 18e eeuw stelde: “Handel zo naar anderen als je zelf behandeld wilt worden.” Op het eigen sterfbed later ook zo behandeld worden, kán geen wens zijn.

Kende vader zijn kinderen onvoldoende? Mensen denken al heel snel dat zij ‘de ander’ heel snel en perfect doorzien. Veel sollicitatiegesprekken zijn feitelijk niet meer nodig nadat de kandidaat is binnengekomen en is gaan zitten. Die eerste indruk is toch immers alles zeggend?

De hedendaagse Nederlandse filosoof Maxim Februari merkte op dat veel mensen zichzelf, én anderen prima menen te kennen, maar dat zij ook vinden dat anderen daar veel minder goed toe in staat zijn. Hij gaf daarvoor een prachtig voorbeeld: een foto van mensen in de metro. Zwijgend. Met boven hun hoofden voor ieder hetzelfde gedachtenballonnetje:

“Kijk die mensen nu eens.
Glazig kijkende automaten....
Ik ben hier de enige bewuste mens
in een wereld vol schapen.”

Wat vind je: idealistische plaatjes over de loopbaan van een atle(e)t(e)?

Misschien geldt ook voor mij de uitspraak van de Belgische schrijver Dirk Wilmars: “Idealisten worden steeds zeldzamer omdat ze geen carrière meer kunnen maken.”

Hugo Tijsmans

**De beste prestatie
onder alle
omstandigheden.**

bkingenieurs.nl

Recordoogst van Global Sports Communication in Doha

Aan het eind van elk groot kampioenschapstoernooi wordt steevast een medailleklassement opgemaakt, ook wel ‘medaillespiegel’ genoemd. Geen idee waar deze laatste term zijn oorsprong vandaan heeft. Wij ‘spiegelen’ ons echter graag aan de medaillescores van andere landen om vast te stellen, op welke plaats in het klassement wij zijn geëindigd. En nationale sportbonden baseren er na afloop van zo’n toernooi steevast hun verantwoording op als reactie op de vraag, in welke mate het van tevoren uitgestippelde beleid al dan niet succesvol is gebleken.

Het is mij onbekend of er, naast deze traditionele medaillespiegel, ooit wel eens een klassement is opgemaakt van het aantal medailles per manager of managementbureau van de deelnemende atleten. Zou zo’n medaillespiegel bestaan, dan stond GSC ongetwijfeld ergens bovenin die overzichten. Want –om ons tot de op WK’s veroverde medailles te beperken– GSC zat er vanaf de allereerste WK-aflevering in 1983 met eenmaal goud en tweemaal zilver, onder wie Rob Druppers, al goed bij. Hé, hoor ik u zeggen, hoe kan dat? GSC is immers pas in 1985 opgericht. Dat klopt, maar reeds in het begin van de jaren tachtig was Jos Hermens terechtgekomen in de rol van manager van individuele atleten, min of meer als logisch gevolg van zijn toenemende betrokkenheid bij het samenstellen van startvelden voor grote wedstrijden, zoals de Rotterdam Marathon. Dat leidde in 1985 tot de oprichting van GSC en luidde het begin in van de professionalisering van de ‘atletiekmanager’. De atleten die hij in 1983 vertegenwoordigde, mogen dus worden meegerekend in zo’n overzicht.

Jos Hermens, oprichter en hoofd van Global Sports Communication.

Goudhaantjes

Vanaf begin jaren negentig kwam het aantal medailles per WK al gauw boven de 10 uit. Onder andere de Ethiopiër Haile Gebrselassie (tussen 1993 en 2001 goed voor viermaal goud, tweemaal zilver en eenmaal brons) en de Keniaan Kenenisa Bekele (tussen 2003 en 2009 vijfmaal goud en eenmaal brons) waren de ‘goudhaantjes’ van het Nijmeegse

Jos Hermens met Haile Gebrselassie.

---

managementbureau. De tot dit jaar hoogste score werd bereikt in 2001 met in totaal 15 medailles van GSC-atleten, waarvan viermaal goud, driemaal zilver en achtmaal brons. Qua aantal werd dit resultaat in 2017 geëvenaard, al lag de kwaliteit van het veroverde eremetaal hoger: vijfmaal goud, zesmaal zilver en viermaal brons.

Viral

Dé klapper voor GSC werd echter de recente WK-aflevering in Doha. Met in totaal 20

De Oegandese Halimah Nakaayi wint, niet in het minst tot haar eigen verrassing, de 800 m.

(foto's Erik van Leeuwen)

terwijl Joshua Cheptegei ervoor zorgde, dat op de 10.000 m het goud niet alleen bij de vrouwen, maar ook bij de mannen voor GSC uit het vuur werd geslept.

En wat te denken van de maar liefst 10 medailles die door Chinese GSC-atletes werden veroverd? Het snelwandelen werd zelfs nagenoeg geheel door hen gedomineerd.

Het ondergeschoven kindje van de Nederlandse atletiek doet het in handen van het Nijmeegse managementbureau opvallend goed. Iets om over na te denken.

Hoe het ook zij, Global Sports Communication ging zogezegd 'viral', daar in Doha.

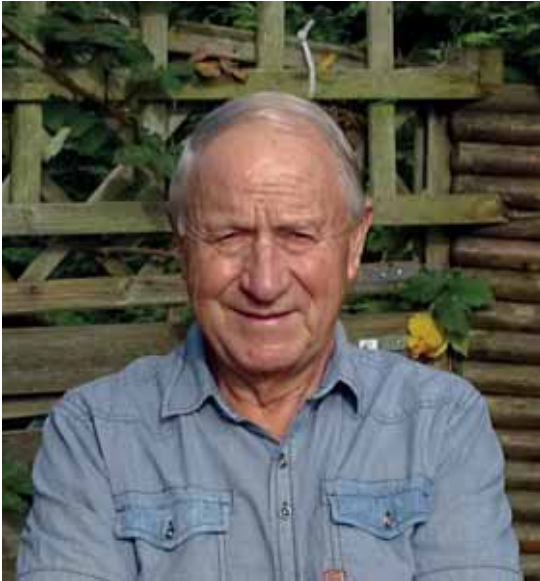
Joshua Cheptegei sleurt aan de kop van het 10.000 meterveld op weg naar de overwinning.

Piet Wijker

VOOR HET VOETLICHT

Lopen als levenslijn

Joop Keizer herwon door het hardlopen zijn eigenwaarde, die hij in zijn jeugd was kwijtgeraakt. “Dat is waarschijnlijk de reden dat ik zo extreem ben doorgegaan”, stelt hij nu. Volgens zijn eigen becijferingen moet hij in al die jaren in totaal zo’n 265.000 km hardlopend hebben afgelegd. Dat is meer dan zes keer de wereld rond. “Dat lijkt best veel, maar het gaat over 60 jaar. Dat valt best mee, hoor.”

(foto Piet Wijker)

Infobox

Naam: Johannes Petrus (Joop) Keizer

Geboren: 11 juni 1941 te Amsterdam

Discipline: lange + ultralange afstand

Interlands: 4

PR's: Baan:

400 m 51,9, 800 m 1.55,3, 1000 m 2.29,3, 1500 m 3.51,1,
1 Eng. mijl 4.12,2, 3000 m 8.33,6, 5000 m 15.09,0,
3000 m steeple 9.39,0

Weg:

10 km 31.00, 10 Eng. Mijl 51.37, 1 uur 18.293 m, 20 km
1:04.14, halve mar. 1:08.54,4, 30 km 1:40.27, marathon
2:27.11, 100 km 6:53.29

Bijzondere prestaties: 6 x 61 km loop
10 x 100 km loop
3 x triatlon

Er zijn verschillende manieren om de prestaties van atleten op hun merites te beoordelen. Zo kun je bijvoorbeeld kijken naar het aantal records dat iemand op zijn naam heeft gezet, of het aantal kampioenschaps-medailles. Elders in dit blad vindt u daar enkele pakkende voorbeelden van. Je kunt je ook richten op de prestaties van iemand, uitgedrukt in tijden en afstanden en die afzetten tegen nationale of internationale prestatietabellen. Weer een andere manier is om te kijken, hoe vaak iemand is uitgekomen in een nationaal team, of hoe lang hij of zij aan atletiek heeft gedaan.

Als je je een beeld tracht te vormen van waarom iemand überhaupt aan atletiek is gaan doen, komen wij een variëteit aan beweegredenen tegen. Die lopen uiteen van: je werd geboren in een gezin waar de atletieksport je met de paplepel werd ingegoten, of: je ontwikkelde een bepaalde vaardigheid door spelletjes op straat, of je werd door anderen (vaak sportleraren) gewezen op je aanleg, tot en met dat je bij toeval in de atletieksport verzeild bent geraakt. Hoe je het ook wendt of keert, het milieu waaruit iemand is voortgekomen speelt hierbij in het overgrote deel van alle gevallen een voorname rol.

Soms bekruipt mij echter het gevoel dat je, vanuit welke invalshoek je de prestaties van een oud-atleet ook inschat, of hoe je zijn of haar achtergrond ook in kaart tracht te brengen, je altijd te kort schiet en er slechts een beperkt, incompleet beeld ontstaat. Een dergelijk gevoel heb ik in elk geval overgehouden aan enkele recente gesprekken met ultralange-afstandslouper Joop Keizer. Een atleet, wiens atletiekprestaties ik al sinds mijn tijd bij de Atletiekwereld volg, al was het alleen maar vanwege de baanbrekende verrichtingen op de ultralange afstand van deze geboren Amsterdamer. Daarom laat ik u op deze plek nu eens vooral kennismaken met enkele aspecten die minder of zelfs helemaal niet bekend zijn van deze markante hardlouper.

Voor een compleet overzicht van zijn prestaties verwijs ik naar zijn Wikipedia-pagina: [**https://nl.wikipedia.org/wiki/Joop_Keizer_\(sporter\)**](https://nl.wikipedia.org/wiki/Joop_Keizer_(sporter))

Het Blauwe Zand

Uit alles blijkt hoe trots Joop Keizer is op wat hij in de atletieksport heeft bereikt. Dat lijkt overdreven, maar voor wie zijn achtergrond kent is het dat beslist niet. Het heeft hem op enkele belangrijke momenten in zijn leven zelfs verder geholpen.

Keizer groeide op in een arbeiderswijk in Amsterdam-Noord, in de volksmond het 'Blauwe Zand' geheten. De wijk was gebouwd in een inpolderingsgebied waarvan het zand door de modder van de polder een blauwachtige kleur had gekregen. Vandaar die naam. Huis aan huis werd 'De Waarheid' gelezen en iedereen was communist. Joop Keizer: "Als kind wist je niet beter: dat is voor de arbeiders; dat is goed. Maar het 'Blauwe Zand' had in de oorlog bij de Duitsers zo'n slechte naam, dat Mussert had gezegd: *als de oorlog straks gewonnen is, deporteren we dat heel zootje uit het Blauwe Zand*. Dat was, omdat de NSB-ers en zo, die er de blaadjes in de bus kwamen doen, in de laantjes werden gegrepen en in mekaar geschopt. Op een gegeven moment dorst er geen NSB-er meer die wijk in. Het was een heel rood dorp. Met verkiezingstijd hing dat grote

---

bord van de CPN met Paul de Groot aan de deur. Dat was huis aan huis bijna. Dus je begrijpt in wat voor sfeer ik zat.”

Maar goed, rood nest of niet, in die tijd speelden ook daar de kinderen natuurlijk gewoon op straat. Joop vond vooral de spelletjes leuk waarbij moest worden hardgelopen. ‘Diefe met verlos’ was zijn favoriete spel. Als hij dan een ander moest aantikken die snel was, ging Joop er achteraan. “Dat hield ik dan net zo lang vol tot-ie niet meer kon. We noemden dat ‘doodlopen’. Dan tikte ik hem aan en moest-ie naar de paal toe.” Dus toen in 1952 Emil Zatopek zijn successen vierde op de Olympische Spelen in Helsinki, raakte Joop Keizer in de ban van de Tsjech. Dat vond hij nou leuk. Om er, na zich te hebben aangemeld bij atletiekvereniging ‘De Volewijckers’, tot zijn grote teleurstelling achter te komen, dat kinderen van zijn leeftijd 60 meter mochten hardlopen en geen meter meer. Joop: “Toen ben ik eraf gegaan.”

Het zou met gemak het begin en tegelijk het einde geweest kunnen zijn van Joop Keizers atletiekaspiraties.

Sadist

Intussen zat Keizer op de ambachtsschool. Hij voelde zich er weliswaar niet helemaal thuis, maar had de opleiding waarschijnlijk wel afgemaakt, als hij er niet een sadistische leraar bankwerken was tegengekomen. “Ik was doodsbang voor die man. Op een gegeven moment was ik naar het toilet gegaan om te plassen. En ik ga naar de gootsteen, was mijn handen en terwijl ik ze was, zie ik allemaal menie in die gootsteen liggen. En hij loopt langs en hij geeft me zo’n roei, dat ik had zo’n bloeduitstorting ‘s-avonds. Later is uitgezocht dat een ander dat had gedaan, maar hij dacht dat ik het gedaan had. Ook dan kun je nog niet zo’n roei geven, natuurlijk. Ik was zo kwaad, vond het zo’n onrecht, dat ik rende naar die werkbanken toe, daar stond een vaasje en dat gooide ik zo naar zijn kop. Hij kon gelukkig bukken. Toen heb ik het op een lopen gezet en ben naar huis gerend. Nou, mijn vader ‘s-avonds –het was helemaal blauw en opgezet– naar de politie en aangifte gedaan. Ja, en ik wou toen he-le-maal niet meer naar die school toe. Toen zei mijn vader: dan kun je gaan werken, kan je ook nog een centje bijdragen.”

Joop was alleen nog geen veertien, de minimumleeftijd om te mogen werken, dus moest hij tot zijn 14^e zijn tijd uitzitten in het zevende leerjaar van de lagere school. Dat vond hij nog niet eens vervelend, want ineens behoorde hij tot de besten van de klas.

Zodra het mocht, ging Joop Keizer werken, in een kofferfabriek. “Daar stond ik dan als klein knapie; dan kwam er een bord met platen binnen en die moesten dan één voor één worden gestanst. Plaat erin, tsjoeng, tsjoeng, dat ging automatisch, en dan moest je die er weer uithalen. Als de stapel op was, kwam er weer een nieuwe, de hele dag, alle dagen en ook zaterdags tot één uur. Zeventien gulden was mijn loon per week en daarvan kreeg ik 1,70 zakgeld. Tien procent. De rest ging naar je ouders, dat was vrij normaal toen”, legt Joop Keizer uit.

Werken bij De Waarheid

Na een maand of acht was hij dat werk helemaal zat. “Het was doods werk”. Dus toen hij

---

in ‘De Waarheid’ las dat ze een kopij-jongen vroegen, solliciteerde hij meteen. En werd prompt aangenomen. De CPN, waar ook De Waarheid werd gedrukt, huisde toen in het gebouw Felix Meritis aan de Keizersgracht. Joop: “Vaak hardlopend er naartoe, want de bus was te duur en van een fiets kon ik alleen maar dromen.” Elke dag vanuit Amsterdam-Noord eerst met de pont over, en dan een uur lopend heen en ’s-avonds dezelfde weg weer terug. “En dan sprong ik bij de ingangen van die huizen vaak ook nog van de ene stoep op de andere.” Het werk hield in dat Joop, zittend in een open kantoortje, moest wachten totdat er kopij –de redactie zat bovenin het gebouw– in een mandje aan een touw werd neergelaten. Joop: “Dan ging er een belletje en moest ik dat uit het mandje halen en rennend naar de drukkerij brengen.” Voor het overige speelde hij een beetje met een typemachine die in zijn kantoortje stond.

Blijkbaar viel hij daar wel in het pulletje, want na enige tijd werd hem gevraagd, of hij ook lid wilde worden van de redactie van de jeugdtribune ‘Wij zijn jong en dat is fijn’ van De Uilenspiegel, de wekelijkse tijdschriftbijlage van De Waarheid. Joop: “Nou, toen stuurden ze mij erop uit om een interview te maken met een meisjes balletgroep in Nieuwendam. Dat vond ik wel heel leuk. Ik herinner mijn titel nog: ‘Ballet, geen sport, maar kunst’. Voor de rest weet ik het niet meer.”

Dit alles leidde ertoe dat hij op enig moment, tezamen met nog wat anderen, een tweewekse gratis vakantie aan de Werbeliner See in de DDR kreeg aangeboden. Joop: “Het was daar prachtig weer. Ik heb er een hele leuke tijd gehad. Alleen moesten we ’s-morgens vroeg opstaan, op appèl. Dan ging de DDR-vlag omhoog, het Oost-Duitse volkslied erbij en dan moest de linker vuist omhoog en werd er: ‘Pionieren, seit bereit?’ geschreeuwd door een commandant. En dan moesten al die kinderen: ‘Immer bereit!’ schreeuwen. Toen had ik al zoiets van: waar ben ik nou in terechtgekomen? Dit is niet helemaal wat ik bedoel; toen gingen de ogen al een beetje open.” Het vakantieverblijf was een omgebouwde kazerne, met een uit de Hitlertijd stammende echte sintelbaan. “Had ik nog nooit op gelopen van mijn leven”, vertelt Joop. “Daar dus wel.”

Kriebelhoest

Nadat hij voor De Waarheid er ook nog een krantenwijk bij had genomen, kreeg Joop Keizer hiervoor een fiets. Toen die eenmaal was afbetaald, kocht hij van zijn spaargeld een kano, waarmee hij tochten tot wel 90 km maakte. Joop: “Die lange afstand, dat had ik toen al wel. Maar onderweg wel een sjekkie draaien, hè.” Hij rookte toen inmiddels een pakje per dag! Lopen was er echter nog niet bij. Dat kwam er pas weer van, toen hij een keer deelnam aan een driedaags pinksterkamp voor kanoërs. Een van hen, ook een hardloper, organiseerde een veldloop waar wel zo’n 200 man aan deelnam. Keizer werd derde, al lag hij na afloop wel tien minuten te hoesten. “Zo’n kriebelhoest, hè. Ik heb er twee dagen last van gehad.” De winnaar van de loop vond direct dat hij op atletiek moest gaan. ‘Jongen, jij hebt talent!’ Die raad volgde Joop Keizer op; hij meldde zich opnieuw aan bij ‘De Volewijckers’, dat kort daarna transformeerde in ‘A.V. Atletica’. Ditmaal klikte het wel en daarna ging het snel. Keizer stopte met roken, liep begin 1959 zijn eerste wedstrijd en een jaar later behaalde hij zijn allereerste overwinning.

Zwaard van Damocles

Die opvallende prestatieontwikkeling in zijn eerste hardloopjaren wordt wellicht mede verklaard door een handicap waar Joop Keizer van kinds af aan mee heeft geworsteld en die hij door het hardlopen overwon: “Ik plaste tot mijn zestiende in mijn bed! Dat heeft altijd als een zwaard van Damocles boven mijn hoofd gehangen. Elke morgen wakker worden met je moeder een beetje boos, ’s-nachts er altijd uit moeten –ook in de DDR– om je spulletje uit te trekken en te wassen, of om het lakentje waar je op lag dubbel te vouwen, zodat je nog weer even droog kon liggen, het heeft mijn hele jeugd erg op me gedrukt.” Er werd van alles geprobeerd, zoals een gang naar het ziekenhuis, waar een arts echt wel goed meedacht, maar wat weinig opleverde, of een poeder dat hij te slikken kreeg, maar waar hij, toen hij er ziek van werd, maar gauw weer mee stopte. Joop: “Gelukkig maar, want een paar jaar terug is bekend geworden, dat bijna alle mensen die dat hebben geslikt, blaaskanker hebben gekregen.” Niets hielp. “Op een driedaags feest van school kregen een vriendje die dat ook had en ik een kamertje met z’n tweeën, twee beddenplassers! Dus je begrijpt, toen dat overging met hardlopen –want toen is het echt overgegaan– en ik door dat lopen iemand werd, waarom ik zo hard ben gaan trainen.”

In militaire dienst bij de Intendance in Bussum, waar hij in 1961 werd gelegerd, maakten Joop Keizers prestaties al gauw indruk. “Ik was toen net junior af, deed mee aan de Militaire kampioenschappen en werd tweede. Helemaal niet zo bijzonder, maar die commandant was zo ontzettend trots, dat hij liet het hele regiment op het plein een eresaluut naar mij brengen. En een hele toespraak erbij. Fantastisch”, herinnert Joop Keizer zich. Van de speciale faciliteiten die hem de dag erna door die commandant werden toegezegd, kwam echter niets terecht. “Ik hoorde er niks meer over. Later werd ik paraat in Eefde en kreeg ik een opleiding in schieten. Was ik ook alweer de beste in. Ik raakte alles en werd schutter 1° klas. Nu had ik gelezen dat je dan voor scherpschutter mocht gaan. Nou, ikke..., ze hadden een of ander smoessie, maar het ging niet door. Later kwam ik op een soort bedrijfsbureau terecht. Daar zaten twee dienstplichtige luitenants die het fantastisch vonden wat ik deed, want inmiddels was ik militair kampioen 1500 m geworden. Toen vertelde een van die luitenants mij in vertrouwen, dat ik een bepaalde code achter mijn naam had staan: politiek zeer onbetrouwbaar! Nou, toen wist ik het. Terwijl ik nooit lid ben geweest van een politieke partij, zelfs niet van de communistische jeugd.” Zijn stukjes voor De Waarheid en reis naar de DDR hadden hem echter dat stempel gegeven. Het zou hem ook later nog weer opbreken.

Overreden door bus

Nog tijdens zijn diensttijd liet Joop Keizer zich aan een spatader in zijn rechterbeen opereren. Joop: “Ik wou niet op wacht, want het brandde als de hel, als ik moest staan. Grote bulten.” Lang is gedacht dat het een aangeboren aandoening was. Veel later bedacht hij pas, dat de oorzaak waarschijnlijk een bus is geweest die over zijn been is gereden. Het gebeurde op elfjarige leeftijd tijdens het spelen op straat. Hij kwam er, leek het toen, wonderlijk goed vanaf. In de volgende Vriendenband zal ik op dit ongeval terugkomen.

Hoe dan ook, de artsen die na de operatie voorspelden dat hij nooit meer topprestaties zou kunnen leveren, zaten er flink naast.

Ik zou nog pagina's lang kunnen uitweiden over Joop Keizers verdere leven. Zoals over die keer toen hij van huis wegliep en onderdook om een door de familie opgedrongen verloving te ontlopen. Of toen hij, na in eerste instantie een baan als PTT-bezorger te hebben gekregen, daags voor het begin ervan een ordonnans aan de deur kreeg met de tijding, dat het toch niet doorging..! Of het verhaal dat, na zijn huidige vrouw Anke te hebben ontmoet en in 1967 met haar te zijn getrouwd, het jonge paar introk bij een oudere vrouw, bij wie een bovenverdieping was vrijgekomen, maar die na een week aan een hartverlamming overleed. Toen stonden enkele dagen later hun spulletjes bij thuiskomst in de regen op straat..! Of over die keer dat, toen zij opnieuw dreigden te worden uitgezet, Joop op een advertentie waarin een dame voor op kantoor werd gevraagd, per brief reageerde waarin hij niet alleen de kwalificaties van zijn vrouw ophemelde, maar ook gelijk maar zichzelf met zijn sportieve achtergrond aanbood met als toevoeging, dat hij alles wilde aanpakken, mits ze maar een dak boven hun hoofd kregen. Waarop Anke reageerde met: *'Nou, daar hoor je niks meer van'*. Ze werden echter alle twee voor een psychologische test uitgenodigd en kregen daags daarna te horen, dat ze beiden waren aangenomen. Ze wisten nog niet eens waarvoor! Nog geen drie weken later stond er een grote salonwagen in de tuin van het directiehuis, waar ze in konden trekken. Later zou het directiehuis zelf hun woning worden. Anke kwam op kantoor te werken, terwijl Joop als klusjesman, onderhoudsmonteur, conciërge en veel later ook als directiechauffeur er zijn dienstjaren sleet, 34 in totaal. Dat bedrijf was Ooms Wegenbouw in Scharwoude. En ook daar bleken ze wel degelijk op de hoogte van de speciale code achter Joop Keizers naam..!

Verschrikkelijke tijd

En dan heb ik het nog helemaal niet gehad over die verschrikkelijke tijd in 1995, toen binnen één week bij Anke darmkanker en bij zoon John botkanker met uitzaaiingen in de rechter long werd geconstateerd (Joop en Anke Keizer hebben in totaal drie kinderen, twee meisjes en een jongen - PW). Een hel is dat geweest, die beide zieken overigens op wonderbaarlijke wijze hebben overleefd, al kostte het John wel een been. Dat was voor Joop Keizer een tijd waarin het hardlopen hem gestolen kon worden.

Laat nu, dit alles wetende, die gigantische prestatielijst van Joop Keizer nog maar eens op u inwerken.

Joop Keizer tijdens de marathon van Athene in 1978. (foto beschikbaar gesteld door Joop Keizer)

Piet Wijker

Vrienden Jeugdfonds op de voet gevolgd

Interview met Roos Blokhuis

Roos Blokhuis wordt voor het tweede jaar ondersteund door het Jeugdfonds. In dit vraaggesprek willen wij de Vrienden –en dus sponsor van Roos– nader kennis laten maken met dit 18-jarige talent op de middellange afstand.

Je bent vrij jong begonnen met atletiek, wat was je drijfveer?

Door een plaatselijk wedstrijdje in het dorp waar ik elk jaar aan meedeed kwam ik in aanraking met de loopsport. Ik merkte dat het me heel makkelijk afging en ik het heerlijk vond om mezelf uit te testen en besloot om te gaan kijken bij AV Typhoon in Gorinchem om te kijken, of dit een sport voor mij was! Mijn ouders liepen vroeger ook allebei en daardoor ben ik er wel een beetje verder ingestroomd, maar het kwam vooral uit mezelf dat ik hier mee begonnen was.

Wat zijn jouw favoriete onderdelen?

Je zou denken dat je als atleet een voorkeur zou hebben voor een bepaald onderdeel van een seizoen. Als we kijken naar de verschillende seizoenen in het jaar van een mila-loper zijn dat het baanseizoen, wegseizoen en het crossseizoen. De ene atleet neigt meer naar het lopen op de baan, de steady rondetijden, de precieze afstand en het nastreven van een PR. De andere neigt meer naar de afwisseling van een crossparcours, het vechten om je plek bij de start en de vrijheid van het crossen door de altijd afwijkende afstand. En dan is er natuurlijk ook nog de atleet die houdt van rechttoe-rechtaan en geniet van het horen van zijn of haar eigen voetstappen op het asfalt en de gezelligheid van het wegseizoen.

Roos Blokhuis winst de Warandeloop bij de meisjes A in 2017. (foto's Erik van Leeuwen)

Waar geniet je het meeste van?

Ik hou van alles. Echt alles vind ik leuk en ik zou echt niet kunnen kiezen tussen de verschillende seizoenen. Ik weet niet helemaal precies hoe dit komt, maar ik weet wel dat er geen seizoen is waar ik gewoon niet in kan presteren en dat ik juist hou van om de paar maanden wat anders. Aan het begin van het baanseizoen kijk ik er naar uit om tegen de verzuring te strijden, maar aan het eind van het baanseizoen kijk ik er ook weer altijd naar uit om te focussen op mijn adem tijdens het crossen en de tempovastheid van een wegwedstrijd.

Wij zien je bijna nooit bij indoorwedstrijden.

Ik ben begonnen met indoor lopen toen ik net was begonnen met atletiek. Ik heb alleen al sinds jongs af aan last van astma en daardoor heb ik weken tot soms zelfs maanden na een indoorwedstrijd extra last daarvan door de droge lucht. Omdat dit zoveel impact had, heb ik ervoor gekozen dit dus niet meer te doen.

Hoe vaak train je per week?

Ik train in een normale schoolweek 5-6 keer lopen, 1 keer fietsen en wil de komende tijd het zwemmen weer op gaan pakken. Maar in sommige weken loop ik ook alleen en zwem en fiets ik niet, dit kan te maken hebben met wedstrijden, of omdat het gewoon beter is om wat minder te doen. In de komende jaren denk ik dat ik minder ga zwemmen en fietsen en meer looptrainingen ga doen, maar omdat ik nu door het zwemmen en fietsen mijn basisconditie goed opbouw (en het ook superleuk vind) wil ik het graag blijven doen.

Roos Blokhuis in actie op de 1500 m tijdens de NK in Utrecht in 2018.

Je doet de studie tweetalig Atheneum, is dat goed te combineren met de vele trainingsuren?

Vorig jaar heb ik mijn diploma gehaald na zes jaar toch wel zwoegen! Vooral in het zesde jaar vond ik het combineren van trainingen met school een stuk beter te doen dan in de jaren ervoor. Het was een kwestie van heel veel plannen en gedisciplineerd zijn en daar heb ik me dus ook heel erg op gefocust.

Nu heb ik een tussenjaar en combineer ik het trainen met werken doordeweeks. Dit kan ik helemaal zelf indelen hoeveel en wanneer en dat is een heerlijke combinatie!

Je gaat graag op trainingsstage in Oeganda, waarom niet naar Kenia of een ander land?

Mijn trainer, Addy Ruiter, werkt als coach bij Global Sports Communication. Verschillende Oegandese atleten zitten bij dit managementbureau en Addy is hier de trainer van. Daarom gaat hij verschillende keren in het jaar naar Oeganda en ging ik altijd mee.

Blijven donkere atleten altijd de toon aangeven?

Mijn uiteindelijk doel is eigenlijk toch het laten zien aan de wereld dat de Afrikanen te verslaan zijn op de Mila afstanden en dat blanken gewoon aan de top mee kunnen draaien. Ik geloof dit te doen door al zo vroeg mogelijk met ze mee te trainen, want om de

---

Afrikanen te verslaan, moet je als een Afrikaan kunnen leven. Daar heb ik al een goede start mee gemaakt door mijn trainingsstages in Oeganda.

Op 13-jarige leeftijd liep je vooral 600 en 800 meters. Nu zien wij je ook op de 10km. Gaat dat richting marathon?

In de toekomst wil ik zeker richting de marathon. Maar voorlopig hou ik het tot de 10km en de komende jaren wil ik het rustig uitbouwen naar de 15km en uiteindelijk de halve marathon. De marathon zal nog wel in de toekomst zijn, maar staat zeker op de uiteindelijke planning.

Wat is tot nu toe jouw mooiste wedstrijd geweest?

Ik denk mijn 10km wegwedstrijd in Madrid. Het was zo'n gigantische wedstrijd en echt een heel vet parcours met rijen dik mensen aan de kant! Ik heb echt enorm genoten (behalve de laatste 2 km, toen had ik wel echt zere benen).

Bedankt Roos voor dit interview. Wij wensen je veel succes, zowel op atletiekgebied als in jouw maatschappelijke carrière. Wij blijven je op de voet volgen.

Wim van der Krogt

De Toekomst van het Jeugdfonds als er niets gebeurt

Tijdens de –in mijn ogen– gezellige en geslaagde Algemene Ledenvergadering bij het jubilerende en gastvrije Rotterdam Atletiek was ook deze keer het Jeugdfonds een van de agendapunten. Als ik afga op de reacties tijdens en na de vergadering is de boodschap duidelijk overgekomen en heeft het vragen en verbazing teweeggebracht. Ik wil wat nader ingaan op de bedoelde boodschap: *als er niets gebeurt* bestaat het Jeugdfonds over 4 jaar niet meer. De oorzaak is heel simpel: over 4 jaar zijn onze financiële reserves op *als er niets gebeurt*.

Is dit binnenkort geschiedenis? (foto Wim van der Krogt)

De inkomsten van het Jeugdfonds bestaan uit giften, donaties en de jaarlijkse bijdrage uit de contributie van de Vrienden van de Atletiek. De uitgaven zijn ondersteuning van talentvolle atleten op weg naar de top en het ondersteunen van evenementen waarop de toppers van de toekomst hun eerste internationale ervaringen kunnen opdoen.

Doordat de uitgaven de laatste jaren € 5000,- hoger waren dan de inkomsten, slonken onze reserves. Op deze voet doorgaan betekent dat het Jeugdfonds nog een levensduur heeft van 3 jaar *als er niets gebeurt*.

Om uit deze impasse te geraken zijn er economisch gezien slechts 2 mogelijkheden: meer inkomsten genereren, of de uitgaven beperken. Ten aanzien van het eerste punt lopen er al jaren diverse acties, ik zal de belangrijkste noemen:

1. Benaderen van fondsen is een continue proces. Het probleem dat wij tegenkomen is dat onze doelstellingen meestal niet in de strategie van deze fondsen passen.
2. Zoeken naar sponsors. Na de succesvolle Ruhr Games van 2019 hebben alle deelnemende atleten en hun ouders een brief ontvangen, waarin wij de financiële situatie van het Jeugdfonds hebben uitgelegd en gevraagd om met ons mee te denken en ons vooral tips en mogelijkheden te geven over potentiële geldschieters, die wij dan zelf kunnen benaderen.
3. Vragen om ondersteuning van de Atletiekunie. Nog maar een aantal jaren geleden ondersteunde onze bond financieel het Internationale U16 event (voorheen C-Interland) en kregen wij voor onze nationale ploeg kleding in bruikleen. Dit behoort helaas door een andere prioriteitstelling tot het verleden.
4. Jeugdwedstrijden met een internationaal karakter selecteren en laten plaatsvinden op locaties waar (overheids)subsidies mogelijk zijn, waardoor de bijdrage uit de Jeugdfonds-pot geringer is. Voorbeelden zijn dit jaar de Ruhr Games in Duisburg, de zeer succesvolle C-interland in Enschede en de grote indoorinterland in Münster.

Het vierde punt is tevens een mooi bruggetje naar de uitgaven. Wat zijn onze belangrijkste uitgave posten:

1. Ondersteunen van talentvolle atleten. In 2019 hebben wij 6 talentvolle atleten ondersteund en hadden daarbij de focus gelegd op de Europese kampioenschappen onder de 20 jaar. Dat deze voor Oranje succesvol waren is niet te ontkennen.
2. Het U16-event tussen Nederland en Nordrhein-Westfalen in Assen.
3. Deelname aan de grote internationale indoormeeting in Münster, waarin naast Nederland ook Vlaanderen, Wallonië en Nordrhein-Westfalen deelnamen.
4. Ondersteuning van the Battle of the B's en de C-Spelen in Amsterdam.
5. Het beschikbaar stellen van de Jeugdfonds Talent Award tijdens de opening van het Nationaal Baancircuit in Lisse.

Hiertussen moet een goede balans gevonden worden en tijdens de Algemene Leden Vergadering is daarom ook het voorstel gepresenteerd om de uitgaven aan talentvolle atleten met 33% te verminderen en ons te blijven focussen op de internationale jeugdevenementen. Belangrijkste redenen:

1. Veel meer jonge atleten zijn betrokken en hebben plezier bij deelname aan deze wedstrijden. Ook ouders en clubtrainers zijn hier nauw bij betrokken.

-
2. Verenigingen die zich inspinnen om grote jeugd-evenementen te organiseren, moeten bergen werk verzetten, veel vrijwilligers op de been brengen en hebben daarnaast ook behoorlijke financiële verantwoording. Zij verdienen ondersteuning.
  3. Wij hebben de verantwoording dat een Nederlandse ploeg er representatief uitziet. Onze atleten lopen nu in prachtig oranje met op de achterkant Nederland en op de voorzijde het logo van de Vrienden van de Atletiek. Deze kleding wordt ook vanuit het Jeugdfonds in topconditie gehouden.

Om die redenen gaan wij in de toekomst onze balans meer verschuiven naar wedstrijden dan naar individuele atleten.

Wat mij echter naast bovengenoemde zakelijke beslissingen het meest dwars zit is, dat wij binnen een paar jaar als atletiek-natie behoorlijk gezichtsverlies kunnen gaan ondervinden. Neem nu het grote indoorevent voor U17. In 2019 was de prachtige indoorhal in Münster het toneel en in 2020 strijden de 4 landen tegen elkaar in Gent. Daarna zijn “wij” aan de beurt. Met alle respect voor de schitterende organisatie door Ilion in hun hal in Zoetermeer, waar het in 2018 allemaal begon, zullen wij uit moeten wijken naar Apeldoorn. En of dat financieel mogelijk is laat ik even in het midden. Belangrijk is dat de landen waarmee wij samenwerken volop ondersteund worden door hun nationale of regionale bonden en wij het vanuit de Vrienden van de Atletiek moeten doen met vrijwel uitsluitend facilitaire ondersteuning vanuit de bond. *Als er niets gebeurt* moeten wij afhaken en dat vind ik persoonlijk heel triest voor de atleten, de verenigingen die zich maximaal inzetten om deze evenementen te organiseren en het team coaches onder leiding van Marjan Olyslager, dat iedere keer belangeloos meegaat. Dit kunnen wij niet toestaan en als iemand ideeën heeft hoe wij onze taken kunnen blijven uitvoeren, laat het mij dan weten.

Ik hoop van ganser harte dat de gesprekken met de Atletiekunie er toe leiden dat er een oplossing komt voor het uitvoeren van de jeugd-activiteiten. Als je ziet hoeveel talentvolle jeugd er doorstroomt, moeten alle mogelijkheden benut worden om aandacht aan deze groep te continueren. Ook het kleine beetje wat vanuit de Vrienden van de Atletiek wordt gedaan.

Men weet mij te vinden.

Wim van der Krogt

Wilt u het Jeugdfonds extra ondersteunen?

Dat kan. Stort dan uw bijdrage op het rekeningnummer van het Jeugdfonds: NL69 RABO 0181 2773 60 onder vermelding: Storting Jeugdfonds.

JAMIN SPORTS

WORLDWIDE TRAVEL AND TICKET PACKAGES

WORLD CHAMPS - DOHA - SEPT 2019

EUROPEAN CROSS - PORTUGAL - DEC 2019

WORLD INDOORS - NANJING - MARCH 2020

EUROPEAN CHAMPS - PARIS - SUMMER 2020

WORLD CHAMPS - USA - SUMMER 2021

 facebook/jaminsports

+44 800 840 1116

INFO@JAMINSPORTS.CO.UK

ALGARVE - PORTUGAL

RUNQUINTA

8-10 NOVEMBER 2019

JAMIN SPORTS NEW
FESTIVAL OF RUNNING
IN QUINTA DO LAGO

SATURDAY - HALF
SUNDAY - 10K & 5K TRAIL

3 races
1 weekend
Varied terrain
Live music
Train at Elite facilities
Superb hotel
Early booking discount
Watch run & socialise together

3 NIGHT
PACKAGES
FROM
€299

WWW.RUNQUINTA.COM

Harrison Dillard, de evenknie van Fanny Blankers-Koen, overleden

Vorige maand, op 15 november, overleed de oudste nog in leven zijnde Olympiër, Harrison Dillard, op 96-jarige leeftijd. De Amerikaan bezweek aan de gevolgen van maagkanker.

De op 8 juli 1923 in Cleveland, Ohio geboren Dillard was in velerlei opzicht de evenknie van Fanny Blankers-Koen. Net als de Nederlandse vedette veroverde hij in totaal vier gouden Olympische medailles en net als Fanny Blankers-Koen deed hij dat op de sprint- en hordennummers. In Londen in 1948, toen Fanny op de 100 m Olympisch kampioene werd bij de vrouwen, werd Dillard dat bij de mannen. En toen hij als lid van het Amerikaanse mannen-estafetteteam op de 4 x 100 m op 7 augustus 1948 goud veroverde, deed Fanny een uur later op diezelfde dag als lid van het Nederlandse vrouwen-estafetteteam hetzelfde.

Waar de twee van elkaar verschilden was, dat Harrison Dillard er twee Olympische Spelen voor nodig had om tot het aantal van viermaal goud te komen, terwijl Fanny Blankers-Koen dat in één Olympisch toernooi presteerde. Dillard werd in 1952, op de Spelen in Helsinki, kampioen op de 110 m horden. Zijn vierde goud veroverde hij in 1952 opnieuw op de estafette, de enige afwijking ten opzichte van Fanny Blankers-Koen, want die ‘verdiende’ op de 200 m haar vierde Olympische plak.

Harrison Dillard in 2012.
(bron: Wikipedia)

Harrison Dillard (links) zegeviert op de 100 m in 1948 in Londen en veroverde de eerste van zijn vier Olympische medailles. (bron: Wikipedia)

won in 10,3, een Olympisch record. Door deze speling van het lot is Harrison Dillard de enige die ooit Olympisch kampioen is geworden op zowel de 100 m als de 110 m horden.

Piet Wijker

Een goed risicomanagement
is gewenst en toepasbaar voor
iedere organisatie.

Het draait om het identificeren, kwantificeren en beheersen van risico's ook in de sport. Wij kunnen u met "Riskensport" op al deze vlakken van dienst zijn. Denk daarbij aan het uitvoeren van inventarisaties, analyses en het begeleiden van self-assessments. De analysefase wordt gevolgd door het vaststellen van beheersmaatregelen om het risico af te wenden of te verkleinen.

www.riskensport.nl | info@riskensport.nl | **Tel:** +31.6.5385.5731

Voor uw marathonreizen
en -trainingen

Run2Forty2

In één stap naar uw marathon

www.run2forty2.nl

Onze jarige Vrienden

Het jarenlange onderscheid dat in dit jarigenoverzicht werd gemaakt tussen leden en donateurs, is vervallen. Voortaan zal er één lijst worden gepubliceerd, ongeacht de status van de betreffende jarigen.

(tussen haakjes de nieuwe leeftijd)

Januari 2020

1 Ueli Duppenenthaler (60)	16 Math Moermans (84)
1 Sigrid Florusse (60)	17 Fred Moerman (86)
4 Jan van der Wal (65)	18 Peter Geelen (72)
5 Mieke Sterk (74)	18 Marijke Zwaag (30)
5 Ronald van Weele (55)	19 Rien van Haperen (68)
6 Yvonne van Dorp (54)	19 Sophie Dielissen (21)
7 Bob Janssen (63)	20 Remco Fischbuch (56)
7 Yvonne van der Kolk (51)	20 Danielle Koopman (30)
8 Jos Hermens (70)	21 Janny Vellinga-Vonk (77)
10 Hans van Kuijen (70)	22 Joost Bol (59)
10 Adry van Velzen (61)	23 Ina Visser-Bakker (86)
12 Klaas Lok (65)	23 Arie Kauffman (70)

Februari 2020

2 Jolanda Burkels-Silver (63)	14 Peter Godschalk (63)
3 Aad Bos (78)	14 Kees Sluys (71)
3 Sebastiaan Durand (38)	17 Rob de Jong (76)
3 Roel van Opdorp (33)	17 Herman de Jong (74)
4 Carla Admiraal-Luyer (74)	20 Frans Krechting (64)
4 Michel van Eijkelenburg (62)	21 Loes Siekman-Boling (79)
5 Jan Willem Boogman (68)	22 René van Zee (71)
7 Els Stolk (63)	23 Ellie de Regt-Henzen (63)
9 Ellen van Langen (54)	23 Lia Gonzalez-Melis (60)
9 Udo Veerman (50)	23 Niek de Groot (58)
11 Wiebe van der Vliet (55)	25 Niels Lambers (23)
12 Liliane Mandema (61)	26 Ilja Keizer-Laman (76)
13 Ray van Asten (78)	27 Henk Snepvangers (81)
13 Bert Paauw (72)	28 Wijnand Bladt (73)

SONNET VOOR EEN JARIGE SPORTER

Kalenders liegen niet, het is zover –
Weer eindigt, opdat jij verjaren kon,
de aarde braaf een rondje om de zon.
En schittert fel en feestelijk jouw ster!

Zet vlug wat flessen in de frigidaire,
bereid iets fijns, dus mijd de magnetron.
Vermaak je vrienden, laaf ze aan de bron
van sportherinneringen her en der.

Maar lenen alle gasten je hun oor,
Bespaar hun dan de keren dat je won.
Dat is op hoogtijdagen geen bon ton,
Daar heeft visite zelden aandacht voor.

Die keren echter dat je nipt verloor –
Zulk drama draagt bij aan je sterrendom.

Uit:
Binnen zonder kloppen
Verhalende gedichten

Hans Douwes

Bijzondere jarige

Jos Hermens in 2018.
(foto beschikbaar gesteld door GSC)

wereldrecords op zijn naam te schrijven. Ach, ik vertel u er niet nieuws mee.

Hoe Hermens na die voortijdig door een zware achillespeesblessure afgebroken carrière er aanvankelijk over dacht om coach te worden maar, na enkele schnabbels voor de kunststoffirma Bolidt en de AVRO, op verzoek in de rol terecht kwam van vertegenwoordiger van Nederlandse atleten die onder contract stonden van Nike. Hoe die rol zich later uitbreidde tot ook buitenlandse Nike-atleten, waarna weer later het idee ontstond om die activiteit geheel zelfstandig voort te zetten. Hoe dit leidde tot het ontstaan van de ‘atletiekmanager’ en de oprichting van Global Sports Communication in 1985, we hebben het hier allemaal al eerder de revue laten passeren.

In april 2016 stond GSC op een symposium op Papendal stil bij haar inmiddels 30-jarige bestaan. Ook daarvan is hier verslag gedaan. Een van de onderwerpen die toen aan de orde kwamen was het wetenschappelijke onderzoek dat op initiatief van Hermens cs was opgestart om boven tafel te krijgen wat ervoor nodig zou zijn, om de marathon ooit op een tijd onder de twee uur te laten uitkomen. Het leek toen nog verre toekomstmuziek. Inmiddels weten we –drieënhalf jaar later– wat dat onderzoek heeft opgeleverd: een tijd van 1:59.40, gelopen door de Keniaan Eliud Kipchoge, uiteraard een atleet uit de ‘stal’ van GSC.

Waar anderen inmiddels al jaren genieten van hun pensioen, gaat Hermens intussen onverdroten verder met baanbrekende activiteiten op atletiekgebied. Begin volgend jaar hoopt hij zijn 70^e levensjaar te hebben bereikt. Mij hebben geen signalen bereikt die erop duiden, dat Jos Hermens het op korte termijn voor gezien gaat houden.

Moet ik nog meer overwegingen aanhalen om aan te geven, waarom ik hem deze keer tot onze bijzondere jarige bombardeer?

Piet Wijker

**ELITE ATHLETE MANAGEMENT
SPORTS MARKETING & SPONSORING
EVENT MANAGEMENT**

Global Sports
Communication

GLOBALSPORTSCOMMUNICATION.NL

*Het bestuur van de Vrienden van de Atletiek
en de hoofdredactie van de Vriendenband
wensen alle Vrienden, vrijwilligers en relaties
fijne Kerstdagen, een plezierige jaarwisseling
en een voorspoedig en mooi Olympisch jaar 2020*

*Jaap van Amsterdam, Rien van Haperen,
Hans van Kuijen, Wim van der Krogt,
Elly de Regt-Henzen en Piet Wijker*